

RR *Regeringsrätten* RÄTTSFALL

Understöd och andra utbetalningar från fonder

C. E. von Höpkens donationsfond har vid taxeringar 1946—48 icke erhållit avdrag för periodiskt understöd till Svenska Adelsförbundets blomster- och hyllningsfond. (RR:s utslag den 7/3 1951.)

Anm.: Sistnämnda fond är befriad från skattskyldighet enligt RÅ 1948 not. 760 och 761 (hjälpverksamhet bland behövande). Likväl icke avdragsrätt för donationsfonden, då understödet icke lämnats fysisk person. Se härom Svensk Skattetidning årg. 1946 sid. 176 ff.

Riddarhustorgsfonden har vid taxeringar 1946—49 icke erhållit avdrag för belopp, som överförts till annan fond att användas för riddarhusfastighetens underhåll. (RR:s utslag den 7/3 1951.)

Christer Bondes stipendiefond, som enligt sitt ändamål utgivit stipendier och understöd, har vid taxeringar 1946 och 1947 av KR, varest yrkats befrielse från skattskyldighet för fonden, erhållit avdrag för gjorda utbetalningar, till den del de motsvarade stipendier. TI yrkade hos KR, att avdrag måtte vägras för utbetalningar å 9 000 kr resp. 8 500 kr till minderåriga medlemmar av vissa släkter på grund av stipendieurkundens bestämmelser om stipendier "för uppfostrans och kunskapers inhämtande". RR förklarade, att enär vad i målen förekommit giver stöd för antagande, att de av KR omförmälda

utbetalningarna från fonden till belopp av 9 000 kr resp. 7 500 kr utgjort understöd till mottagarnas undervisning eller uppfostran, avdrag för utbetalningarna i dessa delar icke bör ske. (RR:s utslag den 7/3 1951.)

Fonders skattskyldighet

RR har i några fall ogillat besvär med yrkande om befrielse från skattskyldighet för vissa fonder. (RR:s utslag den 7/3 1951 ang. De la Gardieska fonden, Nordenskjöldska tilläggsfonden och Emilie Pipers fond.)

Anm.: Skälen kunna vara olika, såsom att det icke framgått att det huvudsakligen varit verksamhet bland behövande eller ock att fonden varit att anse som s. k. familjestiftelse.

I ett par fall har rätt till befrielse från skattskyldighet ansetts föreligga. (RR:s utslag den 7/3 1951 angående von Otter-Printzensköldska fonden och C. J. A. Roos' af Hjelmsäters fond.) Beträffande förstnämnda fond yttrade RR med anledning av TI:s besvär, att det icke genom vad i målet förekommit kunde anses ådagalagt, att från fonden under beskattningsåret utgivna understöd utgått i strid mot de för fonden gällande bestämmelserna eller att fonden eljest under samma tid underlåtit att bedriva verksamhet i en omfattning, som skäligen svarade mot avkastningen av fondens tillgångar.

Anm.: Beträffande verksamhetens omfattning har man i Stockholm räk-

nat med minst 80 % av avkastningen. Någon fix gräns lärer emellertid icke kunna uppställas.

Kostnad för övertagande av arrenderätt

Arrendatorn H. angående inkomst-taxering 1946. — Enligt avtal år 1942 övertog H. annan arrendators arrendekontrakt. I överlåtelsen ingick viss egendom och vissa kvantiteter foderbetor, betmassa och halm m. m. Som ersättning härför erlade H. enligt avtalet 20 000 kr. H., som beräknade sin inkomst enligt bokföring och som ansåg sig berättigad att uppdelas ersättningsbeloppet på 5 år med 4 000 jämte ränta per år, yrkade sålunda vid 1946 års taxering — liksom vid taxeringarna 1942—1945 — avdrag med 4 800 kr. TN och PN vägrade emellertid avdraget. Därjämte vägrades ett med 638 kr yrkat avdrag för kost åt kvinnlig anställd, vilken ansågs huvudsakligen ha utfört sysslor i H:s hushåll. KR fann icke skäl att göra ändring i de överklagade taxeringarna. RR anförde: H. kan icke anses hava visat fog för sitt yrkande om avdrag med 638 kr för kost åt kvinnlig anställd. Där emot må H. med hänsyn till omständigheterna i målet anses berättigad till avdrag vid taxeringarna för omfördelade belopp 4 800 kr, avseende del av H:s kostnad för övertagande av arrenderätten till den av honom arrenderade egendomen. Då emellertid H., vilken genom KR:s utslag den 25/11 1948 i mål rörande H:s inkomsttaxering år 1945 medgivits rätt att beräkna sin inkomst enligt bokföringsmässiga grunder, enligt vad handlingarna utvisa i strid mot dessa grunder såsom utgift för nu ifrågakvarande beskattningsår redovisat å tidigare år belöpande driftkostnader med tillhoppa 8 061 kr och för desamma obehörigen åtnjutit avdrag vid ifrågakvarande taxeringar, samt förty taxeringarna icke kunna anses hava blivit upptagna till för höga belopp, lämnar RR besvären utan bifall. (RR:s utslag den 8/3 1951.)

Anm.: En uppdelning genom årliga avdrag för belopp, som utgivits för övertagande av arrenderätt, har förekommit även i tidigare rättsfall. Sålunda har i RÅ 1914 ref. 49 arrendator, som övertagit arrendekontrakt, därå återstått åtta år, vid ett följande års taxering erhållit avdrag med 1/8 av avträdessumman. Enligt den s. k. kontantprincipen borde ju eljest avdrag ske för det år, då betalningen ägde rum, d. v. s. vid tillträdet. Jämför ock det i denna tidskrift häfte 2 sid. 44 anförda rättsfallet, där avdrag för vad som erlagts i samband med tillträde år 1934 medgavs i samband med senare överlåtelse av arrenderätten vid 1945 års taxering.

Avdrag såsom för periodiskt understöd har icke medgivits för premier, avseende försäkring, till vilken fränskild hustru insatts som förmånstagare

Besvär av direktören R. angående inkomsttaxering år 1946. R. hade i samband med förestående skilsmässa utfäst sig att till hustrun utgiva månatligt underhåll samt att taga en kapitalförsäkring å 25 000 kr å sitt liv med hustrun såsom oåterkallelig förmånstagare. R. skulle tillika erlagga premierna för försäkringen så länge hustrun levde ogift. R., som betraktade såväl det månatliga underhållet som premierna såsom periodiskt understöd till sin fränskilda hustru, yrkade i enlighet därmed avdrag med 4 022 kr, därav 1 322 kr utgjorde erlagda premier. Avdrag vägrades av samtliga instanser för beloppet 1 322 kr. Å andra sidan erhöll R. avdrag för försäkringspremier med 200 kr. (RR:s utslag den 8/3 1951.)

Anm.: Likartade fall äro RÅ 1940 not. 556 och 1942 not. 661.

Utbyte av tröskverk

Besvär av TI angående arrendatorn B:s inkomsttaxering år 1946. B., som utbytt en gammal tröska mot en ny, upptog i sin deklARATION som

intäkt genom försäljning av den gamla tröskan 1 700 kr och yrkade avdrag för förvärvet av den nya tröskan med 10 150 kr. Hos PN anförde B., att den av honom inköpta tröskan är en Thermaenius 3½ fots och den utbytta en 4 fots Munktells. Han hade icke på minsta sätt ökat sitt inventarievärde genom transaktionen och vore således berättigad till fullt avdrag för inköpet. TI anförde: I samband med att B. år 1936 från sin fader övertog arrendet fick han övertaga å gården befintliga jordbruksinventarier, däribland ett cirka 25 år gammalt tröskverk av märke Munktell. I utbyte mot det nyinköpta tröskverket hade B. lämnat dels nyssnämnda tröskverk och dels ett år 1944 för 1 300 kr inköpt, cirka 20 år gammalt tröskverk. För de gamla tröskverken fick B. tillgodoräkna sig 1 700 kr och dessutom kontant 7 650 kr. Inköpspriset för det nya tröskverket således 9 350 kr, vilket även vitsordats av B. Det är riktigt, att B. upptagit beloppet 1 700 kr såsom inkomst men uppenbart, att B. icke kan få avdraga hela köpeskillingen för det nya tröskverket, eftersom B. icke tidigare verkställt inköp av tröskverk och sålunda aldrig upptagit något belopp såsom nyuppsättning. Dock kunde medges avdrag för skäligen ansedda 3 000 kr. PN beslöt i enlighet med TI. B. hävdade hos KR, att ett övertagande av äldre inventarier måste jämföras med nyinköp. KR medgav avdrag med 9 350 kr (= 7 650 + 1 700). Hos RR påpekade TI, att de i utbyte lämnade tröskverken haft en sådan ålder att av denna anledning kunde ifrågasättas, om det nya tröskverket skulle anses ersätta de försålda. Med en antagen livslängd av 20 år kunde beräknas, att de äldre tröskverken varit helt utslitna vid B:s förvärv av desamma. Det måste vara av stor betydelse att erhålla svar på frågan, huruvida inköp av så gamla inventarier för utbyte mot nya inventarier av motsvarande slag kan berättiga till avdrag för hela in-

köpssumman för de nya inventarierna. B. genmälde bl. a.: Det nya tröskverket hade han nödgats köpa därför att de gamla ej voro lämpade för tröskning av frövaror såsom raps m. m. Åldern utgjorde ej minsta hinder för användningen av tröskverken. Ett tröskverk kan repareras i det oändliga genom insättande av nya delar i stället för förslitna sådana. Vid bytet kunde firman dock värdera de gamla maskinerna till 1 700 kr, vilket visar att de ej voro så utslitna som TI anförde. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 8/3 1951.)

Gåva eller skattepliktig inkomst av tjänst o. d.?

Besvär av stadsingenjören E. angående inkomsttaxering år 1946. E., som är stads- och hamningenjör i Karlshamn, hade utan kontant ersättning författat en minnesskrift i anledning av Karlshamns hamndirektionens 100-årsjubileum. I samband därmed erhöll E. av hamndirektionen en radiogrammofon. TN ansåg värdet av radiogrammofonen utgöra för E. skattepliktig inkomst och beskattade honom för 1 000 kr. Hos PN anförde E., att han under ett par års tid på lediga stunder sysslat med utarbetandet av en historik över hamnen i anledning av hamndirektionens 100-åriga tillvaro. Han hade gjort detta av rent intresse och utan tanke på ersättning. TO uppgav, att fallet kommit till TN:s kännedom genom den anmärkning, vederbörande revisorer gjort mot tillvägagångssättet. Då "gåvan" beaktats av allmänna medel, utan att stadsfullmäktige därom fattat beslut, och utgjorde ersättning för av kommunal tjänsteman utfört arbete, taxerades E. för köpspriset, 1 000 kr. PN: ej ändring. Hos KR åberopade E. intyg av hamndirektionens ordförande, enligt vilket bekräftats, att E. på särskild förfrågan förklarat sig icke vilja begära någon ersättning. Hamndirektionen hade emellertid för det betydande arbete som utförts velat på något sätt visa sin erkänsla. KR: ej ändring. RR

ansåg emellertid, att ifrågavarande radioapparat med hänsyn till omständigheterna i målet finge anses icke hava utgjort för E. skattepliktig intäkt, och biföll förty E:s besvär. (RR:s utslag den 8/3 1951.)

Yrkesmässig fastighetsförsäljning?

Besvär av byggmästaren H. angående inkomsttaxering år 1945. Hos TN uppgav H., att ett belopp av 32 366 kr, utgörande vinst vid fastighetsförsäljning, icke upptagits i deklarationen, därför att fastigheten innehafts sedan år 1924. TN följde deklarationen. TI ansåg dock, att vinsten uppkommit i rörelsen och att skatteplikt förelåg, oavsett under vilken tid fastigheten innehafts. H. genmälde, att den byggnadsverksamhet han sedan 1901 bedrivit varit inriktad på att uppföra byggnader på entreprenad. Den byggnadsverksamhet han för egen räkning utövat hade endast haft till ändamål att placera sådant kapital som icke erfordrats för byggnadsverksamheten. För egen räkning hade han sålunda uppfört endast åtta fastigheter, representerande cirka 3 % av den totala produktionen. Entreprenadverksamheten omfattade cirka 20 milj. kr. PN biföll TI:s yrkande om höjning med 32 366 kr. Hos KR bestred E. inkomst av rörelse och anförde att han vid två tidigare försäljningar 1926 och 1928 av fastigheter, som han innehaft under 23 resp. 17 år, icke blivit beskattad för härvid uppkommen vinst. För vinst vid försäljning av en tredje fastighet, som han haft mindre än tio år, hade han däremot beskattats. För yrkesmässig fastighetsförsäljning måste man förutsätta, att försäljning sker inom rimlig tid efter färdigställandet. E. vore nära 79 år gammal och hade praktiskt taget upphört med rörelsen. De byggnadsarbeten som under senare år utförts hade skötts av en son, som erhållit de vinster som uppkommit. Efter avslutandet i januari 1943 av en större folkskolebyggnad hade E. endast utfört byggnadsarbe-

ten för 186 000 kr, under det att sonen utfört arbeten för över 3 milj. kr. TI anförde: Den för egen räkning bedrivna byggnadsverksamheten torde äga sådant samband med entreprenadverksamheten att vinsten måste hänföras till yrkesmässig rörelse. TI åberopade RÅ 1931 not. 1074 och 1939 ref. 39. Att vinsten vid försäljning av ett för egen räkning uppfört hyreshus skall på detta sätt räknas såsom yrkesmässig, torde gälla även om försäljningen äger rum först sedan den egentliga entreprenadverksamheten upphört. En tolkning i annan riktning skulle eljest kunna medföra, att en byggmästare kunde bli fri från skatt på försäljningsvinst för av honom yrkesmässigt uppförda hyreshus, därest han blott väntade med försäljningen av husen, till dess han nedlagt sin byggnadsverksamhet. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 8/3 1951.)

Föreningsavgift

Stockholms läns sparbank har ej fått avdrag med 13 365 kr för medlemsavgift till Svenska sparbanksföreningen. (RR:s utslag den 8/3 1951.)

Avdrag för kostnader under resor och för representation i hemmet Inbesparade levnadskostnader

Besvär av S. angående inkomsttaxering år 1945. S., vilken är delägare i och intar en ledande ställning i S. & S:s Fabriksaktiebolag, som tillverkar vissa artiklar för pappersbruk samt cellulosa- och trämassfabriker, har under år 1944 uppburit såsom lön 22 235 kr och såsom representationsbidrag 2 000 kr. Såsom ersättning för havda utgifter under affärsresor i in- och utlandet under 169 dagar har han dessutom uppburit 16 208 kr, avseende kostnader för resor, kost och logi samt under resorna förekommande representation. S. deklarerade bland intäkterna de båda förstnämnda beloppen ävensom inbesparade levnadskostnader under de 169 dagarna efter 3 kr för dag, 507

kr. Å andra sidan yrkade S. avdrag för representation i hemmet med 2 000 kr, motsvarande representationsbidraget. TN och PN upptog bland intäkterna allt vad S. uppburit från bolaget, tillhoppa 40 443 kr, samt avräknade ett belopp av 7 605 kr, motsvarande efter 50 kr för resdag beräknade kostnader för intäkternas förvärvande, minskade med inbesparade levnadskostnader efter 5 kr för dag. KR: ej utredning. RR yttrade: Av utredningen framgår, att S. från sin arbetsgivare efter redovisning uppburit ersättning för utgifter under resor i tjänsten med 16 208 kr. Omständigheterna i målet giva ej skäl för antagande, att av detta belopp mer än 845 kr (= PN), motsvarande beräknad besparing av levnadskostnader, utgjort behållen inkomst för S. Vad i målet förekommit giver jämväl vid handen, att S. på grund av sin tjänst utövat representation i sitt hem under sådana förhållanden att kostnaden därför är att anse såsom avdragsgill. I brist på närmare utredning angående omfattningen av denna representation finner RR dock avdrag i detta hänseende kunna medgivas S. med allenast ett såsom skäligt ansett belopp av 500 kr. (RR:s utslag den 13/3 1951.)

Förmån av teckningsrätt till samtliga nya aktier i ett bolag, som tillerkänts skattskyldig för hans arbete för och ställning i bolaget, har ansetts utgöra skattepliktig intäkt.

Besvär av direktören W. angående inkomsttaxering år 1946. — Enligt bolagsstämmoprotokoll tillerkändes W., som är bolagets verkställande direktör och vid 1945 års ingång ägde 375 aktier av 2 355, på grund av sitt arbete för och ställning inom företaget rätt att ensam till pari teckna samtliga de 750 aktier å 100 kr, varmed aktiekapitalet under året utökades. PN, som uppskattade värdet å nya aktierna till dubbla pari, ansåg att W. genom den honom tillerkända

förmånen haft skattepliktig intäkt av tjänst, tillade vid taxeringen 75 000 kr, motsvarande vad han enligt PN sluppit betala. Vid förmögenhetsberäkningen uppskattade PN värdet å aktierna efter 175 kr för aktie. Hos KR framhöll W., att beskattning såsom inkomst av tjänst av den förmån han fått icke borde ifrågakomma, då nyemissionen icke påverkat bolagets resultat och bolaget icke kunde tillgodogöra sig motsvarande avdrag. Ej heller torde förmånen kunna betraktas såsom utdelning, eftersom nyemissionen icke påverkat bolagets ställning i annan mån, än att aktiekapitalet och bolagets tillgångsvärden ökat med samma belopp. Några tillgångar hade således icke frånhänts bolaget och nyemissionen kunde därför icke jämföras med det fallet att aktieägare på grund av sitt aktieinnehav tillätes förvärva annat bolags aktier till underkurs. Taxeringskonsulenten påpekade, att, eftersom den andel av bolagets förmögenhetsmassa, som W. förvärvat, representerade ett betydligt högre värde än det som betalats, vore det här otvivelaktigt fråga om en löneförmån, som W. fått på grund av sin tjänst. KR ogillade i princip W:s talan. Emellertid ansåg KR, att värdet av den teckningsrätt, W. fått, borde beräknas med utgångspunkt från det vid förmögenhetsuppskattningen använda värdet, 175 kr för aktie, i följd varav förmånen värderades efter 75 kr för aktie eller tillhoppa 56 250 kr. Sistnämnda belopp minskades dock med 9 000 kr, motsvarande den beräknade minskningen av värdet av de aktier W. ägt före

nyemissionen $\left(\frac{375}{2355} \times 56\,250 \right)$. RR yttrade: Enär enligt vad i målet blivit upplyst, förmånen att ensam teckna de nya aktierna till parikurs beretts W. på grund av hans arbete för och ställning inom bolaget, samt vad W. anfört därom, att bolagets resultat och ställning icke påverkats av nyemissionen i vidare mån än att

aktiekapitalet och tillgångsvärdena därigenom ökats, ej föranleder till att ifrågavarande förmån icke skall anses hava utgjort för W. skattepliktig inkomst, alltså och på de av KR i övrigt anförda skälen finner Kungl. Maj:t ej skäl att göra ändring i det slut överklagade utslaget innehåller. (RR:s utslag den 13/3 1951.)

Beskattningsort för inkomst av fiske

Besvär av Göteborgs stad angående fiskaren H-S:s taxering till kommunal inkomstskatt år 1946. H-S. blev för år 1946 mantalsskriven i Styrso socken, medan hans hustru mantalsskrevs i Göteborg, där makarna hade gemensam bostad. Under år 1945 drev H-S. fiske med ett i Styrso hemmahörande fiskefartyg, i vilket han var delägare till en tredjedel. Hans inkomst därav utgjorde 14 157 kr, varav 10 317 kr belöpte å s. k. manslott och 3 480 kr å s. k. båt- och redskapslotter (Fisket på västkusten bedrivs sedan gammalt i fiskelag eller båtlag. Vinstfördelningen brukar ske så, att bruttoförsäljningssumman efter avdrag för de med fisket direkt sammanhängande utgifterna delas i lika stora lotter. Somliga lotter tillfalla ägare av båten och redskapen, s. k. båtlotter och redskapslotter, och andra lotter tillkomma de som deltagit i fisket, s. k. manslotter). Rörande beskattningsorten ifrågakom tre olika möjligheter: 1) Göteborg, som måste anses utgöra H-S:s hemortskommun. Härfor stannade PN. 2) Styrso. Denna ort ansåg H-S själv utgöra rätt beskattningsort och han blev också av TN beskattad där. Till stöd för uppfattningen att fast driftställe för fisket funnits i Styrso anförde TO bl. a., att fiskebåten var registrerad inom kommunen, att sjöbodar funnos där uppförda, att där funnos upplag av fiskeredskap och övriga materialier för rörelsens bedrivande. På sina fiskeresor utgick fartyget från Styrso, där även fångsterna i övervägande antalet fall landsattes, varefter desamma forslades till auk-

tionsplats i Göteborg. 3) Hos KR anförde TI, att den del av H-S:s fiskeinkomst, som belöpte å båt- och redskapslotter, vore att jämställa med inkomst av rederirörelse med fast driftställe i Styrso och därför av beskaffenhet att bära där kommunalt beskattas, under det att den del av inkomsten, som utgjorde manslott och som av honom uppburits i egenkap av delägare i fiskelag, borde beskattas i hans hemortskommun, d. v. s. Göteborg. — KR förklarade, att ifrågavarande inkomst av rörelse härrört från en och samma förvärvskälla med fast driftställe i Styrso socken, samt beskattade följaktligen H-S. i nämnda socken. RR fastställde emellertid PN:s beslut, enär ifrågavarande verksamhet, däri H-S. deltagit, icke kunde anses ha utövats från fast driftställe. (RR:s utslag den 6/4 1951.)

Förlust på grund av stöld ej avdragsgill omkostnad

C., som varit vicevärd i en fastighet, i vilken hon är delägare, har vid inkomsttaxering år 1945 icke erhållit ett i förvärvskällan annan fastighet med 1 285 kr yrkat avdrag för förlust uppkommen genom stöld av hyresmedel. (RR:s utslag den 18/4 1951.)

Förmån av hyresbillig bostad har beskattats såsom förtäckt vinstutdelning

Besvär av R. angående inkomsttaxering år 1945. PN upptog till beskattning såsom inkomst av kapital ett belopp av 435 kr, motsvarande skillnaden mellan ett till 1 950 kr beräknat hyresvärde å en av R. bebodd bostadslägenhet, tillhörande ett fastighetsbolag, i vilket R. var delägare, och den erlagda hyran, 1 497 kr. Häri yrkade R. hos KR ändring. TI hemställde om avslag på besvären och anförde: Det hade uppmärksamrats, att hyresgästerna i fastigheten ifråga för sina lägenheter betalade hyror, vilka väsentligt understego hyrorna i allmänna mark-

naden. Fastigheten tillhörde ett aktiebolag, vari aktierna nästan uteslutande ägdes av de i huset boende personerna. Enligt TI:s mening förelåg här rätteligen ett bostadsaktiebolag, vars lägenheter med hyresrätt upplåtits till delägarna. Aktieägarna bestredo emellertid att så skulle vara fallet. Några fastighetsbilagor enligt formulär 6 e ansågo de sig icke skyldiga att lämna. De åberopade, att bolagsordningen icke innehöll någon bestämmelse om att bolaget hade till ändamål att bereda delägarna bostäder i bolagets fastighet. Då medlemmarna sålunda icke ville skatta såsom delägare i ett bostadsaktiebolag, måste den förmån de åtnjutit i form av billig hyra i stället betraktas som vinstutdelning från bolaget. Bolaget skulle ju eljest ha kunnat taga ut normal hyra av hyresgästerna och därefter lämna kontant utdelning å deras aktier. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 19/4 1951.)

Anm.: Jämför RÅ 1935 not. 418—420, där ett fastighetsaktiebolag beskattades för förtäckt aktieutdelning till aktieägarna, därför att dessa, som hyrde affärslokaler i bolagets fastighet, fått erlægga hyror, vilka understigit de hyror, som bolaget eljest skulle ha betingat sig. Däremot beskattades ej aktieägarna, då ju dessa ägt tillgodoföra sig avdrag för motsvarande hyra bland rörelseomkostnaderna.

Fråga om avdrag för betalning genom växel. Beskattningsår

Besvär av hemmansägaren S. angående inkomsttaxering år 1946. — PN medgav icke ett av S. med 6 169 kr yrkat avdrag för underskott å en jordbruksfastighet avseende beskattningsåret 1944 Hos KR yrkade S. att han måtte erhålla avdraget. KR rättade endast vid taxeringen förelupen felräkning. Hos RR yrkade S.

undanröjande av taxeringen och anförde, att han vid beräkningen av underskottet tillgodofört sig avdrag bl. a. för lönekostnader med 18 730 kr, att av detta belopp under år 1944 erlagts dels kontant 11 986 kr dels genom accepter 6 744 kr, samt att accepterna inlösts först under år 1945. RR undanröjde ifrågavarande taxeringar, enär vad i målet förekommit finge anses giva vid handen, att beloppet 6 744 kr av S. utgivits först under år 1945 och S. vore berättigad åtnjuta avdrag med nämnda belopp. (RR:s utslag den 19/4 1951.)

Anm.: Jämför RÅ 1948 ref. 50. Avdrag medgavs icke för beloppet av en av den skattskyldige under beskattningsåret accepterad växel, vilken inlösts först efter beskattningsårets utgång.

Stiftelses skattskyldighet

Besvär av Axel och Ellen Malmbergs fond angående inkomsttaxeringar åren 1945—1947. PN ansåg fonden skattskyldig för inkomst av kapital och för förmögenhet. Hos KR yrkade fonden undanröjande av taxeringarna. Till stöd för yrkandet anfördes, att, sedan 20 % av avkastningen avsatts till kapitalet och därefter vissa livräntor utgått, skulle återstoden av avkastningen tillfalla Föreningen för Pauvres Hontoux i Lidköping. Föreningens huvudsakliga ändamål vore att utan begränsning till viss familj, vissa familjer eller bestämda personer utöva hjälpverksamhet bland behövande. Med hänsyn härtill vore även fondens ändamål och verksamhet tillgodosedande av hjälpbehövande. Skattskyldighet kunde därför icke anses föreligga för fonden, även om dess avkastning för närvarande disponerades för avsättning till fondkapitalet och för utbetalning av livräntor till vissa personer. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 24/4 1951.)